

гелогласнаго Іоанна Кукузела, който вѣше въ
 Константинополь царскій пѣвецъ, и като призерѣ
 честь и слава на тоа мѣрѣ, извѣгнѣ и дойде
 въ тѣхъ горѣ Идонскѣ въ манастиръ Лабрѣ,
 смиренно, и незнаемъ. Отъ тамо го търсихъ
 много, иъ не го наитѣрихъ, по врема го опрѣдѣ-
 лихъ да пасе козы манастирскы, зашто-то и той
 самъ поребноба за ради смиреніе [36]. Въ тойзи

(36) Като пасше прѣподобный Іоаннъ козы-тѣ манастирскы,
 иѣкогдашъ му дошло отъ Бога виеба, възкачилъ на високо мѣ-
 сто, и запѣлъ пѣнь Богородичнѣ, а като пѣлъ пѣнь кози
 глѣдали на горѣ, по случай имало иѣкѣи тамо постникъ накли-
 зо, като чулъ това чудено пѣніе, скоро въ манастиръ отишълъ,
 и извѣстилъ на игумена за чудено-то ангелско пѣніе отъ старца
 Іоанна, и отъ тогази сѣ позна че сонъ Іоаннъ царскій пѣвецъ,
 кого-то търсахъ, послѣ молиа на игумена да му даде да на-
 правн постницѣ възиз отъ манастиръ за безмявѣе, обаче пакъ
 одажени вѣше въ день възкрисный или въ праздничный, да дохожда
 да пѣе отъ денихъ странѣ, въ вѣніе. Еднихъ съжкотѣ на ябди-
 ста Богородичнѣ като пѣаше съ ѹмнанихъ гласѣ, тамо гдѣ-то
 стоише задрема, О чудо! видѣ Госпожѣ Богородицѣ, коа то му
 думаше: Радуйса чадо Іоанне, пѣй ми вегда и не щѣ тѣ остави,
 това като рече подаде му жьлатицѣ въ денихъ-тѣ ржиж, а той
 като сѣ съкудѣ глѣда истинно чудо, жьлатицѣ въ ржиж-тѣ му, и
 отъ тогази съ тѣхъ жьлатицѣ много чуда стѣвахъ, боли и са-
 кати сѣ ищѣлавахъ, а прѣподобный Іоаннъ имаше тогази бо-
 лѣсть отъ лѣтѣ ранѣ на ногѣ-тѣ си, що-то непрестанно гнои
 тѣшише, отъ тойзи часъ ищѣлаѣ и той отъ болѣсть-тѣ и поживѣ
 есгоугодно и почина въ Господа.